

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Dariusz Świecki

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 29 stycznia 2013 r.,

skargi skazanego **D. P.**

na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w sprawie o warunkowe przedterminowe zwolnienie,

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 5 ust. 1 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.)

p o s t a n o w i ł :

pozostawić skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

D. P. pismem z dnia 26 października 2012 r. złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w związku z wniesionym przez niego w dniu 14 czerwca 2012 r. zażaleniem na postanowienie Sądu Okręgowego w G. o odmowie warunkowego przedterminowego zwolnienia z dnia 14 czerwca 2012 r., sygn. akt VI Zostało ono rozpoznane przez Sąd Apelacyjny, który postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2012 r., utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

W uzasadnieniu swojej skargi D. P. podniósł, że w chwili wnoszenia zażalenia pozostało mu do odbycia jedynie 12 tygodni z reszty kary pozbawienia wolności, co potęgowało jego stres i frustrację w związku z bezczynnością Sądu. Skarżący podkreślił, że okres urlopowy nie może być podstawą do zwłoki w rozpoznawaniu wniosków i zażaleń. Wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania, którego dotyczy skarga, zasądzenie na jego rzecz sumy pieniężnej w wysokości 15 000 złotych oraz zwolnienie od opłaty od skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 art. 5 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.; dalej: skarga na przewlekłość postępowania) skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Tymczasem skarga D. P. została od niego odebrana przez administrację zakładu karnego w dniu 30 października 2012 r., natomiast postępowanie zostało zakończone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w dniu 13 sierpnia 2012 r., a zatem ponad dwa miesiące przed wniesieniem skargi, co stanowi negatywną przesłankę do jej rozpoznania.

Należy podkreślić, że *ratio legis* ustawy o skardze na przewlekłość postępowania polega na dyscyplinowaniu organów wymiaru sprawiedliwości w wykonywaniu konstytucyjnej roli, wynikającej z trójpodziału władz, w celu zapewnienia jednostce realnego i skutecznego prawa do sądu. Jej zadaniem nie jest natomiast piętnowanie przypadków przewlekłości postępowania *ex post*, które – w przypadku wystąpienia szkody – mogą stanowić podstawę do wystąpienia ze stosownym roszczeniem cywilno-prawnym bądź – na płaszczyźnie personalnej uzasadniać pociągnięcie osoby sprawującej funkcję organu wymiaru sprawiedliwości do odpowiedzialności dyscyplinarnej bądź – w wyjątkowych przypadkach – do odpowiedzialności karnej.

Z związku z powyższym skargę D. P. na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym należało pozostawić bez rozpoznania, co czyni bezprzedmiotową kwestię zwolnienia skarżącego z opłaty od skargi.

